

LIV.

Forslag til Lov

om

Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel.

(Indbragt i Landstinget den 12te Oktober 1887 af den 4de Landstingsmand for II. Kreds [Schlegel]).

§ 1.

Den, der har været underkastet Varetægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, har Krav paa en af Retten fastsat Erstatning af Statskassen for den Lidelse og det Formuestab, der er tilføjet ham ved Frihedsberøvelsen, naar det er godtgjort, at han ikke har begaaet den ham paafigtede Gjerning, eller naar den mod ham reiste Mistanke er ganske fjernet.

§ 2.

Den ommeldte Ret til Erstatning bortfalder, naar den Paagjældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen. Retten kan dog, naar det udviste urigtige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, tilkjende en forholdsvis mindre Erstatning.

§ 3.

Fordringen paa Erstatning for Formuestabet tilkommer efter den Paagjældendes Død hans Wgtesfælle og Livsarvinger.

§ 4.

Fordringen maa, jfr. dog nedenfor, fremsættes for den Underret, der behandler eller har behandlet Sagen. Fremsættes Begjæringen, inden Sagen er sluttet, afgjøres Erstatningsfordringen, hvis den er moden til Paafjendelse, ved Frifindelsesdommen eller, forsaavidt Sagen sluttet uden Tiltale mod den Paagjældende, ved en Kjendelse, der affiges i Forbindelse med den Beslutning, hvorved Sagen for hans Vedkommende sluttet, dog at der i sidste Fald, saaveljom naar der ingen Aktor har været befuldmægtiget, skal gives Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) Underretning om Sagen, for at denne om fornødent kan lade møde ved en af det Offentlige dertil befuldmægtiget Sagfører, medens ellers Statskassens Tare varetages af den befuldmægtigede Aktor.